Į Š nuo pilkapio Nr. 1 buvo atidengtas 80 m² plotas. Aptiktas vienas griautinis kapas. Kapo duobė išryškėjo iš karto po armeniu, 30 cm gylyje. Ji 2,7×0,9–1,05 m dydžio. Mirusysis orientuotas ŠR kryptimi. Griaučiai labai sunykę – telikę šlaunikaulių fragmentai, gali būti, kad kaukolės kaulai nuarti. Galvos srityje, 32 cm gylyje, dešinėje mirusiojo pusėje, aptiktas siauraašmenis pentinis kirvis, toje pat pusėje kojūgalyje įmova į galvos pusę gulėjo ietigalis rombo formos plunksna. Kairėje mirusiojo pusėje, galvos srityje – nedidelis 10×8×5 cm akmuo. Pilkapio sandara bei struktūra neaiški, kadangi jis visiškai nuartas. Kapą galima datuoti V–VI a.

Vida KLIAUGAITĖ

Explorations of Puntuzai I barrows in 1999

In 1999, in Puntuzai I barrow cemetery (Vilnius district) barrow No 2 was explored. Neither finds nor burials were found in it. To the north of barrow No 1, the area of 80 m² was explored. Here the inhumation of a male was found. The burial items found were a knife with a narrow blade and a blunt end and a spearhead with a pronounced midrib. The burial is dating from the middle of the 5-6th century.

Vida KLIAUGAITĖ

ZIBOLIŠKĖS III PILKAPYNO TYRINĖJIMAI 1999 M.

Pilkapynas yra Švenčionių r., 1,1 m į V–PV nuo Ziboliškės kaimo, 0,15 km į Š–ŠV nuo Šutų–Vidutinės kelio tilto per Merą, Švenčionėlių miškų urėdijos Modžiūnų girininkijos 44 ir 48 kvartaluose. 1999 m. ištirtas 1 pilkapis apardytas kvartalinės linijos. Pilkapis buvęs 10×9 m skersmens, 0,6 m aukščio, supiltas iš smėlio. Įrengiant kvartalinę liniją, jame buvusi iškasta duobė, vėliau ji užversta. Pilkapį juosia 4 pailgos duobės, 1,2–1,4 m pločio ir 0,3–0,45 m gylio. Jos užpildytos tamsiai pilka ar juoda degėsinga žeme. ŠR ir PV duobių užpilduose bei dugne rasta keletas vidutinio dydžio (40×38×22; 32×24×20 cm) ar smulkesnių (20×24×10 cm) akmenų. Ant pagrindo pilkapio pakraščiuose taip pat yra nedidelių akmenų. PR pilkapio

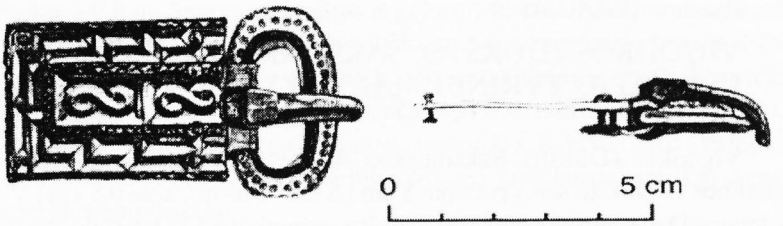

Pav. 15. Sidabrinė paauksuota diržo sagtis iš Ziboliškės III pilkapyno, pilkapio Nr. 3.
Fig. 15. Silver gilded belt-buckle from barrow No 3 of Ziboliškė III barrow cemetery.

pusėje 9 nedideli (20×28×14; 20×32×15 cm) akmenys sudaro puslankį. Pilkapio centre, ant pilkapio pagrindo, palaidojimas – prastai sudegę, gana stambūs kaulai koncentruojasi 2-jose krūvelėse (gal tai 2 kapai?): ŠV 80×80 cm skersmens bei 16 cm storio ir 68 cm į PR nuo jos – 30×28 cm skersmens bei 12 cm storio. Kape, ŠV pusėje, tarp kaulų rasta sidabrinė paauksuota ovalo formos diržo sagtis (15 pav.), puošta akučių ir bangelių ornamentu, su apkalu, kuris pagamintas naudojant kito dirbinio detalę. Apkalas puoštas stačiu kampu laužtos linijos ir „S" formos giliu reljefiniu ornamentu. Juos skiria juostelės, puoštos bangelių ir krintančios bangos motyvu, atliktu juodinimo technika (?). Panaši ornamentika yra ant Taurapilio (Utenos r.) „kunigaikščio" kape rasto kalavijo makštų apkalo, Vidgirių (Šilutės r.) kapo Nr. 2 bei Plinkaigalio kapo Nr. 106 sidabrinių paauksuotų segių.

Pagal rastą sagtį su apkalu pilkapį galima datuoti V a. viduriu – II puse.

Vida KLIAUGAITĖ

Exploration of Ziboliškė III barrow cemetery in 1999

In 1999 in Zaboliškė III barrow cemetery a disturbed barrow in the Švenčionėliai forest was explored. The barrow is 9-10 m in diameter, surrounded by 4 oblong ditches. In the base of the barrow a cremation was found. Among cremated bones a silver gilded oval-shaped buckle was found. The burial is dated from the middle of the 5th century.

Rimantas KRAUJALIS

VIGODKOS (DŪKŠTO, SAKSONIŠKIŲ, ĄŽUOLYNĖS) I PILKAPIŲ TYRINĖJIMAI 1999 M.

Vigodkos (Dūkšto, Saksoniškių, Ąžuolynės) pilkapynas (AR 198; Ignalinos r., Dūkšto sen.) yra apie 5 km į Š nuo Dūkšto, apie 0,5 km į V nuo Vilniaus–Daugpilio geležinkelio, Dūkšto girininkijos 172 kvartalo PR ir 176 kvartalo ŠR kampe, į ŠV nuo Ignalinos–Zarasų kelio. 0,35 km ilgio PV–ŠR kryptimi ir 50–80 m pločio plote išliko 86 pilkapiai bei 8 pilkapių liekanos. Daugelis pilkapių apardyti. Pilkapyno V dalyje lobių ieškotojai 1985 m. suardė apie 30 pilkapių. 1909 m. T. Daugirdas ištyrė 5, o L. Kšivickis – 3 pilkapius. Aptikti I tūkst. II pusės sudegintų mirusiųjų kapai. Keletas radinių buvo Dūkšto dvaro archeologinių dirbinių kolekcijoje ir vėliau pateko į VDKM.

1999 m. pagal KVAD patvirtintą Apsaugos tikslais tiriamų archeologinių vietų programą šiame pilkapyne ištirti 3 pilkapiai, kurie apgadinti ariant kvartalinę liniją.

Pilkapis Nr. 1 buvo V pilkapyno teritorijos dalyje, prie kvartalinės linijos sankirtos su miško keliuku, einančiu palei vakarinę pilkapyno teritorijos ribą. Ariant kvartalinę liniją, nuardyta Š pilkapio sampilo dalis. Pilkapis labai suplokštėjęs. Išlikusio sampilo skersmuo apie 6 m, aukštis – 0,35–0,4 m. Sampilas supiltas iš geltono smėlio. Pilkapio sampilą iš ŠR, R, P ir PV juosė apie apie 0,7 m pločio griovys, kuris PR ir P–PV dalyse turėjo du 1,6 m ir 0,7 m „praėjimus“. ŠV dalyje pilkapio sampilą juosė ne griovys, o 2,10×1 m dydžio ir apie 1 m gylio ovali duobė. Laužaviečių ar akmenų vainiko pilkapyje neaptikta.

1,5 m atstumu į Š nuo griovio, esančio P dalyje, 25 cm gylyje nuo pilkapio sampilo paviršiaus, aptiktas degintinis kapas. Iš laužo švariai išrinkti degintiniai kauliukai buvo supilti 30×24×16 cm dydžio ir 6 cm storio plotelyje. Tarp kauliukų rasta įkapė – geležinis peiliukas. Kapas įrengtas ant pirminio žemės paviršiaus – pilkapio pagrindo. 1 m atstumu į R nuo P griovio, jau už pilkapio ribų, 15 cm gylyje nuo žemės paviršiaus, aptiktas žalvarinis diržo apkalas. Daugiau radinių čia neaptikta.

Pilkapis Nr. 2 yra į R nuo ištirtojo pilkapio Nr. 1. Ariant kvartalinę liniją, nuardyta P pilkapio sampilo dalis. Išlikusio sampilo skersmuo apie 8